

Tevékenységi tervek

„A hajnali harangszónak gilingalangója,
azt hirdeti, hogy az évnek itt a
fordulója”

Új évkezdés a Vackor csoportban

2023.január 09-27.

A projekt megvalósulásának tervezett ideje: 2023, január 9-27.

A projekt tervezett indító élménye:

Séta alkalmával a természet és az áttelelő madárfajták megfigyelése, hány madáretetőt tudunk megszámolni a lakóhelyünkön?

A projekt várható lezáró élménye: Madáretető készítése otthonra, és az óvoda kertbe

A projekt megvalósítása során kiemelt céljaink:

Tapasztalatszerzés megfigyelés során, érezzék át a gyerekek az idő múlását, az évszakok körforgását, a jelenlegi évszak jellemzőit.

Érzékenyítés a minket körülvevő környezet tekintetében: más élőlényekről való gondoskodás által.

Ismerjék a hónapok neveit, legyenek tisztában a születési idejükkel.

A projekt során megvalósítandó feladataink:

Újrahasznosítás fontossága, környezet szeretete, környezettudatos kultúra megalapozása, képzelet fejlesztése, mozgás szeretetének megalapozása.

A projekt során kiemelten fejleszthető képességek pl.: mennyiségállandóság fejlesztése, finommotorika, képzelet, fogalom bővítése, szem-kéz koordináció fejlesztés, hallás, ritmusérzék fejlesztés, kreativitás, manipulációs készség fejlesztés. Egyensúlyérzék fejlesztése. Fogalom-, és szókincsbővítés. Kitartás, türelem fejlesztése. Ok-,okozati összefüggések felfedezése.

<p>Munka jellegű tevékenységek</p>	<ul style="list-style-type: none"> • játékok átválogatása • könyvek elrendezése, sérült könyvek kiválogatása, együtt megjavítása • rajztároló dobozok kiürítése • ruhászsákok átnézése, házi feladat: a hiányzó ruhák pótlása, apának-anyának szólni, mi hiányzik
------------------------------------	---

<p>Játék</p> <p>Játék feltételeinek biztosítása</p> <p>-ötletek a játék tevékenység megsegítéséhez, -játékeszközök készítése</p>	<p>Természet körforgása kirakó, segítségével megismerni ki, milyen évszakban, és milyen hónapban született.</p> <p>Hóember társas: A játék menetében, bizonyos távolságokra, különböző szimbólumoknál (szarvas, csillag, hópihe, Mikulás, fenyő, csengő, koszorú) érdekes feladatok teljesítésével lehet tovább haladni. A teljesített feladat után egyet léphet előre a játékos. A játékosok a</p>
--	---

dobókockával dobva, haladnak a körök mentén, színes kupakokat használva bábuknak (újrahasznosítás).

A cél a hóember orra! Aki elsőként jut el a hóember fején az orr közelébe, a jutalma felragasztani az orrát. A többi játékos sem marad jutalom nélkül, mert az orr újra levehető, így minden gyereknek adott a lehetőség, hogy ő is felragaszthassa. (másodszor, harmadszor stb., akár többször egymás után).

- Építsünk pocakos hóembert:

Forma rajzolása a „Hóba” benti változat:

hozzávalók: tál, liszt ceruza, vagy egyszerűen újjal

Madaras- fás mátrix:

Külső világ
tevékeny
megismerése

- Alapvető környezet-, és természet-
- védelmi ismeretek

HA ITT AZ ÚJ ÉV, AKKOR HOL A RÉGI?

A mélyére ásunk ennek a témának, közben újabb és újabb kérdés fogalmazódott meg bennünk. Mi is az az év, mikor van vége? És mi lesz utána? Mi a hónap, a hét, a nap? Már tudjuk, hogy egy év 12 hónapból áll, egy héten 7 nap van, és egy évben 4 évszak. 🌞🌟 Beszélgetőköreink alkalmával próbáljuk megfejtetni, hogy melyik a legszebb évszak és kinek mi a kedvenc évszaka és miért. De ahogy végig gondoljuk nehéz ezt eldönteni, hiszen minden évszagnak megvan a maga SZÉPSÉGE, amit szeretünk benne. Beszélgetünk arról is, hogy melyek a téli, tavaszi, nyári őszi hónapok. Időjárás elemeiről is szó eshet, képeket nézegetünk róluk, felidézzük ehhez kapcsolódó emlékeinket, élményeinket. 😊

Évszagos játék: színes képeket csoportosítva kirajzolódnak az évszakok:

Összefüggések megkeresése az évszak, azaz a tél, és az öltözködés között. Ok-okozati összefüggések felismerése:

-PL.: azért veszünk sapkát, hogy ne fázzon a fejünk, stb.

- Milyen ruhába öltöznek az állatok télen?

-madarak: pehelytoll

- emlősök:

pehelyszőr

Napszakok játék:

A nap melyik szakában hallasz ilyen hangokat:

-kakaskukorékolás, vízcsobogás, horkolás, óracsőrgés, harangozás, öblögetés, kanálcsörgés, halk zene, gyerekzsivaj, stb.

- matematikai tapasztalatok, matematikai játékok

- Játék téli ruhadarabokkal:

2 (1 fiú, 1 lány)
nagycsoportos
gyűjtsön össze
az öltözőből téli
ruhadarabokat,
minél több sál,
sapka, kesztyű

gyűlik a szőnyegen annál tovább tart a játék!

1. ruhadarabok szétválogatása, halmaz képzéssel, minden halmaz kialakításánál egy gyerek válogathat.
2. ha megvannak a halmazok, lehet sálakat mérni, minden sálhoz egy újabb gyerek jelentkezhet, hogy a kupacból válasszon ki egyet, és mérje össze a többivel, nagycsoportosoknak lehet a végén növekvő sorrendbe helyezni a sálakat.
3. Pálya építés sálakból, sapkákból, kesztyűkből:

minden sálát fektessetek le a földre, egymás mögé, majd minden sapkát, végül a kesztyűket is, kanyargósan, az asztalok között is.

Feladat:

A sálakon másszatok végig, óvatosan, négykézláb. A sapkákon sétáljatok végig hátrafelé. A kesztyűkön sétáljatok és közben tapsoljatok.

Madár megfigyelések:

Nézzétek meg: milyen színűek, mekkorák és vajon mi a nevük? Persze ebben az életkorban még nem kell felsorolni az összes madárfajtát, de a cinegét, verebet, fakopáncsot, vörösbegyét általában felismerik és meg is tudják jegyezni a gyerekek.

-Miért etetjük télen a madarakat?

-Mivel etessük télen a madarakat?

TÉLI MADÁRETETÉS

Sajnos egyre több helyen olvassuk a helytelen madáretetéssel kapcsolatos beszámolókat és a vele járó elhullásokat. Ezen a dokumentumon szeretnénk a helyes madáretetést és a madarak számára adható és nem adható táplálékokat leírni.

Sok madárfaj tölti nálunk a telet, ilyenkor még jobban rászorulnak az emberi segítségre. Ilyenkor sokkal nehezebb a megfelelő energia dús táplálék beszerzése, ezért a felállított etetőket szívesen látogatják. Ne hagyd abba, ha elkezdted! Fontos, hogy ha elkezdjük az etetést, akkor nem szabad abbahagyni, mert a könnyű táplálék forrás megvonása hidegebb éjszakákon a madarak pusztulásához vezet. Az etetést akár aprilis közepéig, végéig is eltárhatsz. Az ideális etetési intervallum október végétől aprilis közepéig, végéig tart.

MADARAKNAK ADHATÓ ELESÉGEK

MAGVAK:

- napraforgó tányér
- fekete napraforgó
- cirokmag
- fenyőmag
- köles
- lenmag
- fenyőmag
- muhar
- dió
- sóltan és nem pörkölt mogyoró
- kesudió
- fekete dió
- pisztácia sóltan
- pászajsi eleség
- pinytő eleség
- szezámmag
- kukorica dara
- búza

GYÜMÖLCSÖK, BOGYÓSOK

- alma
- körte
- szőlő
- csipke
- kókény

HÜSÖK apró darabokra vágva

- csirke máj
- csirke szív
- csirke mell

ÁLLATI ZSIRADÉKOK:

- Cinkegolyó
- marhafaggyú
- sóltan szalonna akár kifőzve
- ipai tepertő
- vaj
- lágy, sóltan sajtok
- túró

EGYÉB TÁPLÁLÉKOK

- főtt tészta
- főtt rizs
- főtt zöldségek
- főtt répa
- keményre főtt tojás
- lágy macskaeledel
- lágy kutyakonzerv
- lisztkelesztés

Az étetésen kívül fontos a madarak EGÉSZ ÉVI ITATÁSA IS. Legjobb, ha műanyag alátétet használunk, mert ezekből könnyebben kilehel szedni a vizet, megfagy a víz. Ha nagy fagyok vannak, keveretünk kevés cukrot is a vízbe ezzel gátolva a víz megfagyását.

MADARAKNAK NEM ADHATÓ ELESÉGEK !!!

- kenyér
- kalács
- liszt
- kifli
- zsemle
- ropi
- nyers tészta
- gépsonka
- száraz kutyaeledel
- étkezési fűszerezett tepertő
- morzsa
- paprikás szalonna
- sós szalonna
- sós mogyoró
- sós sajt
- csontkukac !!! (nagyon fertőző)
- kolbász
- gomolya
- csipsz
- patogatott kukorica
- nyers rizs
- nyers galuska tészta

Verselés, mesélés

- anyanyelvi játékok
- beszélgető kör

- Alkotás közben ÉNEKELÜNK, verselünk és mondókázunk, melyek segítségével jókívánságainkat is elmondhatjuk egymásnak, ezt segíti ez a kis vers:
- Balla Piroska: Köszöntő mondóka

„Itt az új év, megérkezett,
Ajándékot hoztam neked:
Hüvelykujjam egészség,
Mutatóujjam békesség,
Középső ujjam boldogság,
Gyűrűsujjam vidámság,
Kisujjam szeretet,
Odaadom mind neked!”

- drámajáték

Mese:
A három kismalac
A csillagok és az évszakok születése
A négy testvér

Csanádi Imre: Hónap -soroló

Új év, új év, új esztendő
Hány csemetéd van?
Tíz meg kettő.
Jégen járó január,
Fagyot fújó február,
Rügymozdító március,
Április füttyös, fiús,
Virághabos víg május,
Kalászkonyító június,
Kaszasuhintó július,
Aranyat izzó augusztus,
Szőlőszagú szeptember,
Levelet osztó október,
Ködnevelő november,
Deres, darázs, december.

Kovács Barbara: Hacuka

„Hacuka pacuka, minek ez a sok ruha?

Mire mindet fölveszem, szép kövérré
növekszem.

Olyan leszek, mint egy medve,

Aki ki van kerekedve.” 🐻

Mese: A kesztyű
Elbábozása a
gyerekeknek

Grimm: Holle anyó-mese
eljátszása közösen a
gyerekekkel

Kányádi Sándor: Ez a tél

Ez a tél, nem is tél,
a hó csak pilinkél.
Hullna már, hullna bár!
Meztelen a határ.
Csak a dér, csak a köd

borít rá lepedőt.
Méteres bunda-hó,
az volna, volna jó.
Lám tegnap hullatott
valami keveset.
Reggelre szétrúgták
azt is a verebek.

Mese: A kismadárrol, amelyik nem akart
énekelni (Dryszkiewicz)

Mészely József: Téli hangok

Kéményen szél
füttyörész,

Pihe táncol,
keringőzik.

Mint cintányér,
ablak zörren.
Párkányára
rigó röppen.

Azt füttyögi:
"Éhes vagyok,
segítsetek,
kis pajtások!"

Nemes Nagy Ágnes: Hóésésben

Szakad a hó, nagy csomókban,
Veréb mászkál lent a hóban.
Veréb! Elment az eszed?
A hóésés betemet.
Nem is ugrálsz, araszolsz,
Hóésésben vacakolsz,
Fölfújta a tolladat,
Ázott pamutgombolyag.
Mi kell neked? Fatető?
Fatető!
Deszka-madár etető.

- Rajzolás,
- festés,
- mintázás,
- kézimunka

Sapka-kesztyű
viaszkrétával
díszítés,
majd
festés:

Nagycsoportosokkal
sapkákra pom-pom
készítés:

<https://hu.pinterest.com/pin/13651605111085592/>

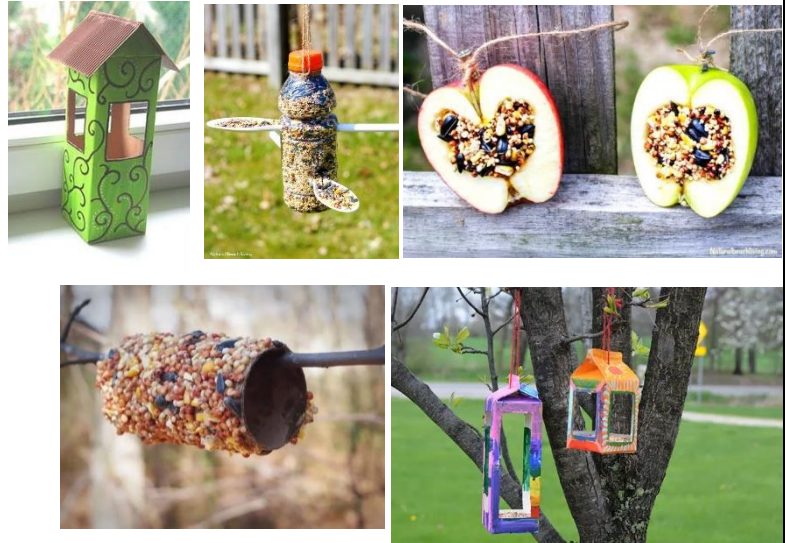
Madárkás kép készítése:
-vágás, rajzolás
ragasztás technikával:

<https://hu.pinterest.com/pin/547820742174470536/>

Készítsünk egyszerűen madáretetőt!

Mozgás

Mindennapos
testmozgás

- feladatai

- játéka

Szétgurult a hóember: labdás játékok

-a hóember részei a labdák, és elgurultak, először az összeset gyűjtsük össze zsámolyba, de ahhoz, hogy újra össze lehessen építeni a hóembert, el kell vinni egészen az északi, igazán hideg, téli erdőig.

Ha készen álltok rá, elindulhattok a nagy útra...

- mindenki vegyen egy hóember részt, és járjon körbe, úgy, hogy mindkét tenyerén egyensúlyozva viszi a labdát, majd csak az egyik tenyerén

- az új körben az egyik kezüket a hátukra téve, a másik kézzel a földön terelve a labdát bolyák körül

- lábbal tereljék a labdát a bolyák körül

- keressenek párt maguknak, egymás kezét fogva egyensúlyozva vigyék a labdát.

- háttal állva, egymásnak, a hátukkal tartva vigyék a labdát

Hóember játék:

A gyerekek körbe -körbe szaladgálnak, ha azt hallják, hóember mozdulatlaná kell változni, ha azt hallják, rénszarvas, négykézláb kell állni, ha azt hallják kismókus, fel kell állni a padra.

Hóember

Játsszátok azt, hogy hóemberek vagytok! Képzeljétek el, milyen lehet a gömbölyű pocakotok, hogyan mentek (vagy gurultok), miről beszélgettek és milyen a hangotok? Vigyázzatok, kisütött a napocska! Érzitek, hogy egyre soványabbak lesztek? Addig-addig fogytok, vékonyodtok, amíg csak egy icipici hóember marad belőletek. Végül az is elterül a földön: elolvadtatok!

Esik a hó (ujjainkkal mutatjuk). Fúj a szél (fák vagytok és hajladoztok). Egyre nagyobb a hóvihár (két karotokat egyszerre lengetve utánozzátok, milyen gyorsan fúj a szél – süvölthettek is hozzá). Már annyi hó esett, hogy alig tudtok lépni (térdeteket emeljétek jó magasra és így járjatok körbe). Fázunk (öleljétek át és melegítsétek magatokat)! Dörzsöljétek össze tenyereteket és leheljétek rá az ujjaitokra! Jaj, összeragadt a kezünk a fagytól (fűzzétek össze ujjaitokat szorosán)! Próbáljátok meg két-két ujjatokat összeérintve újra kiolvasztani a kezeteiket! Ugráljunk, hogy kimelegedjünk! Szaladjunk haza (lehet helyben futni is)! Gyorsan nyissuk ki, majd csukjuk be az ajtót! Topogjuk le a havat a csizmánkról! Söpörjük le a havat vállunkról, mellkasunkról, pocakunkról, karunkról, lábunkról! Rázzuk le a fejünkől is a havat! Üljünk le és melengessük kinyújtott kezünket a tűz felett! Végül énekeljünk egy téli dalt!

Hóember fogó:

Egy fogó kergeti a többieket, akit megfog hóemberré változik, egy másik gyermek a hóember felolvasztó később indul, akit megérint, újra fogócskázhat.

Madáretetés-expedíció:

A madaraknak jó magasra kell feljuttatni az eleséget, a mászófal segítségével, arra az ágra

	<p>lehet felakasztani a szalagot a gyerekeknek, amit magukkal visznek, amilyen színt választok, akkor ettetük meg jól a madárkákat, amikor minden szalagot felakasztottak.</p> <p>amikor jóllaktak a madarak, le is kell hozni a szalagokat.</p>	
--	--	--

<p>Ének-zene,</p> <ul style="list-style-type: none"> • énekes játék, <ul style="list-style-type: none"> • gyermektánc 	<p>A hajnali harangszónak gilingalángója..</p> <p>Nagy a hó (ÉNO 297.) Országúton nagy a hó (ÉNO 289.)</p> <p>Kakáka: Betemetett a nagy hó</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=Zv4c7xWFcJI</p> <p>Csajkovszkij: Diótörő, Hópelyhek tánca https://www.youtube.com/watch?v=fLKhWl3tEkk</p> <p>Debussy: Hópelyhek https://www.youtube.com/watch?v=sqFTRrKg-Qo</p> <p>Elvesztettem zsebkendőmet</p> <p>Egy játékos a körön kívül marad, és a zsebkendővel a kezében körbejár, majd hirtelen elejti. Közben a gyerekek az Elvesztettem zsebkendőmet kezdetű dalt éneklük.</p> <p>Akinek a háta mögé esett a zsebkendő, az a gyerek felugrik, felkapja a kendőt, s futásnak ered. Igyekszik elkapni a menekülő társát, mielőtt az egy teljes kört megtéve leülne a helyére. Ha sikerül elfognia, változatlan felállásban folyik tovább a játék, ha nem, szerepet cserélnek.</p> <p>Buborék együttes: Hócsata https://www.youtube.com/watch?v=H5Now42C8aU</p> <p>Hallásfejlesztés – hangerőgyakorlat</p>
--	--

	<p>Mondjátok a verset olyan hangerővel, ahogy beszélgetni szoktunk! Mondjátok el suttogva! Mondjátok el kiabálva is! Variáció: A hangerő változhat verssoronként is!</p> <p>Kiscsoportosoknak: Ha-ha-ha havazik, He-he-he hetekig, Hu-hu-hu hull a hó, Hi-hi-hi jaj de jó!</p> <p>Nagy csoportosoknak: Játékosan elmutogatva, vagy ritmus tapsolással kísérve</p> <p>Kányádi Sándor: Aki fázik...</p> <p>Aki fázik, vacogjon, fújja körmét, topogjon, földig érő kucsmába, nyakig érő csizmába, burkolózzék bundába, bújjon be a dunyhába, üljön rá a kályhára - mindjárt megmelegszik. (Ovonok.hu)</p> <p>Mondóka, kiszámoló: Madarak voltunk földre szálltunk Búzaszemet szedegettünk, Mondd meg nekem Te, Hányat mondasz Te!</p>
--	---

Melléklet:

Birta-Székely Noémi: Az évszakok születése

Már nagyon-nagyon régi történet s az idő úgy mosta el emlékét, mint ahogy a falevelekről a nyári zápor lemossa a port, csak imitt-amott maradt meg egy-egy öreganyó elfelejtett gondolataiban kucorogva, hogy egyszer csak, egy óvatlan pillanatban valami előreláthatatlan jelre,

előbukkanjon. Így esett ez most is, amikor Galagonya, a százhusz éves erdei öreganyó, az erdei állatok védelmezője, a fák között keresgélte kedvenc őzikéjét. Az őszi szellő a tél hidegét hozta s már a Napnak sem volt ereje, ezért Galagonya gyorsan végezni szeretett volna kinti teendőivel. Meg akarta találni Bogáncsot, a kis őzgidát, hogy még tél előtt megtisztítsa bundáját a beleakadt ágacskáktól, fűszálaktól. Ahogyan keresgélt egy kis árnyat látott elsuhanni a fák között. Először azt hitte Kamilla, az erdei nyuszi az, aki ilyenkor szokott neki illatos füveket gyűjteni, hogy abból gyógyteát készítsen a téli hidegekben, de hiába kiáltott utána az árnyacska tulajdonosa nem állt meg. Galagonya megszapорázta lépteit, gondolta, hátha utoléri, de csak azt vette észre, hogy szép fehér csillámport hagy maga után s akkor már tudta, hogy ez nem lehet más, mint Csillagkristály tündér. Neki és testvérének, Barackvirág tündérnek köszönhetjük az évszakokat. Galagonya már nem emlékezett honnan hallotta a történetet, ki mesélte neki, csak apró történetfoszlányok jutottak az eszébe. Később, mikor hazaért rőzsetetős házikójába és megrakta a tüzet a kandallóban, majd fölrakta főni a teavizet, beleült hintaszékébe, hogy délutáni szunyókálásba kezdjen. Álmában már látta megelevenedni azt a történetet melyben megszületett a nyár, az ősz, a tél és a tavasz.

Régen, nagyon régen történt, hogy az emberek, az állatok és a tündérek még együtt éltek békességben. A tündérek már akkor is tudtak varázsolni, és varázserejüket mindig és kizárólag az emberek megsegítésére használták. Különösen ismertek voltak segítőkészségükről Barackvirág tündér és Csillagkristály tündér, akik testvérek voltak. Csillagkristály tündér onnan kapta nevét, hogy szemében különleges csillag és kristály alakú formák voltak, aki a szemébe nézett, elámult a gyönyörű látványtól. Már

tekintetével is jóra és szépre tudta inteni az embereket és az állatokat. Barackvirág tündér orcája pont olyan volt, mint a nyíló barackfa virága, selymes, bársonyos és rózsaszín, és ha valakit megölelt, jóságát és szeretetét rögtön megosztotta azzal. A tündértestvérpár reggeltől estig segítették az embereket és az állatokat, mert ebben leltek legnagyobb örömét. Ahol a rosszság és a butaság kicsi szikráját is észrevették, Csillagkristály tündér tekintetével, Barackvirág tündér pedig ölelésével elűzte azokat az emberek és az állatok szívéből. Egy szép napon, senki sem tudja miért, a testvérpár közé befészkelődött a harag és bármennyire is igyekeztek, nem tudták elűzni onnan. A két tündér már nem segítette az embereket és az állatokat, hanem egész álló nap csak civakodtak. Így tartott ez már ötszáz esztendeje. Az emberek és állatok megelégték a tündérek veszekedését, mert hiányzott nekik a tündérek kedvessége, ezért úgy döntöttek, ráveszik őket a békülésre. Tudták, nem fog könnyen menni, ezért azt találták ki, hogy próbatétel elé állítják őket. A feladat az volt, hogy melyikük tud valami olyat varázsolni, ami a legnagyobb hasznára van az embereknek és az állatoknak. Úgy gondolták, ez a feladat annyira lefoglalja majd a tündéreket, hogy elfelejtenek civakodni. Nosza Csillagkristály tündér neki is állt és azt találta ki, hogy gyönyörű és különleges növényeket, gyümölcsfákat és virágokat varázsol. A hová repült meleget és fényt hozott az embereknek és az állatoknak.

Így született a nyár.

Az emberek és az állatok nagyon örültek a nyárnak, hiszen ellátta őket táplálékkal és jó meleggel. A gyermekek kirándulni, fürdeni jártak, élvezték a meleget. Barackvirág tündérnek tetszett a nyár és a vidámság, de arra gondolt,

hogy talán a nyárnál az emberek és az állatok is sokkal jobban fognak örülni, ha sok eledelt varázsol nekik. Ezért a virágba borult fákra és földekre rengeteg gyümölcsöt és termést varázsolta: almát, körtét, diót, mogyorót, gabonát és még sok sok mást is.

Így született az ősz.

Az emberek és az állatok kitörő örömmel fogadták az ősz gazdagságát hiszen egyszerre nagyon sok élelemhez jutottak, amit elraktároztak és sokáig eltartott. Mindenféle finomságokat készítettek a sok gyümölcsből és termésből. Üvegekbe, dobozokba csomagolták, majd betették a kamrájukba. Az őszi varázslat annyira jól sikerült, hogy Csillagkristály tündér először megszeppent és nem tudta hogyan varázolhatna ő még ennél is jobbat és szebbet. Bánatában elkezdett sírni, és szeméből csak úgy hulltak alá a gyönyörű hókristályok. Ezek voltak a hópelyhek, melyek belepték a földet az emberek házait és az állatok szálláshelyét.

Így született a tél.

A havazástól hideg lett, a növények elhervadtak és mindenki fázott, de a gyerekek, és néhányan a felnőttek közül is, nagyon jól érezték magukat, mert a hóban vidáman szánkóztak, hógolyóztak, korcsolyáztak, hóembert építettek. A Földet elárasztotta a kacagás és a nevetés. Az állatok közül a medve és a mókus örült a legjobban a télnek, mert a medve bevonult barlangjába, a mókus az odújába és egy jó nagyot aludtak. Barackvirág

tündér elcsodálkozott, hogy a hideg és a hó hogyan okozhat örömet. Eldöntötte, hogy elolvasztja a havat, elűzi a hideget, és helyette kellemes és illatos szellőket varázsolt. Kirügyeztette a fákat, a kellemes melegtől kinőtt a fű és tengernyi színes virág árasztotta a bódító illatokat.

Így született a tavasz.

Az emberek és az állatok nagyon megszerették a tavasz illatait és színeit. Boldogok voltak, huncut fény gyúlt ki a szemükben és eltűnt szívükből a szomorúság, ha egymás szemébe néztek. Állandóan jókedvük volt és minden ok nélkül ölelgették egymást, ha találkoztak. A madarak tojásokat raktak és kiköltötték fiókáikat. Barackvirág és Csillagkristály tündér örültek a legjobban a varázslat eredményének. Örömmel elűzték a középük fészkelődő haragot, és úgy döntöttek az lesz a küldetésük, hogy az embereknek és az állatoknak megteremtsék azt a csodát, amit a nyár, a tél, a tavasz és az ősz örömei adnak. A tündérnéppel együtt elköltöztek Tündérországba és csak akkor jöttek el a Földre, ha teljesítették feladatukat.

A kandallóban a parázs utolsó szikrái pattogtak amikor Galagonya ébredezni kezdett délutáni szunyókálásából. A teavíz is elfőtt már és ahogyan kinézett az ablakon néhány hópelyhet látott szállingózni. Itt a tél, gondolta magában, és kilépett az ajtón abban reménykedve, ha elkap egy hópelyhet megláthatja benne Csillagkristály tündér gyönyörű tekintetét.

12 hónap-görög mese

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy öreganyó, aki gyógynövényeket gyűjtött az erdőben. Egy nap egy barlangra lett figyelmes. Óvatosan, vigyázva bedugta a fejét, s uramfia, ugyancsak elcsodálkozott. Tizenkét egyforma suhancot látott ott egy padkán ülni egymás mellett, szép sorjában. Voltak köztük lányok és fiúk, az egyik fehérben volt, a másik zöldben, a harmadik aransárgában: ők voltak a tizenkét hónap. Meg is kérdezték az öreganyót:

-Mondd csak meg nekünk, melyik hónapot tartod a legszebbnek?

Az öreganyó végignézett rajtuk, és ezt válaszolta:

-Mind a tizenkét hónap igen szép. Januárban hullik a hó, februárban esik az eső, márciusban bimbóznak a rügyek - mind a tizenkét hónap egyformán gyönyörű!

Akkor a tizenkét suhanc felállt, és így szólt az öregasszonyhoz:

-Gyere csak közelebb, kedves öreganyó! Add csak ide nekünk a kosaradat, és a kendődet! - színültig telerakták őket ragyogó arany és ezüst pénzdarabokkal. Az öreganyó kedvesen megköszönte jóságukat, és elindult hazafelé.

Ennek az öreganyónak a szomszédságában egy gonosz vénasszony élt, aki folyton ott sündörgött a házuk táján. Most is bekopogott hozzájuk.

-Ejnye, ejnye, hogy jutottál, lelkecském ehhez a sok pénzhez? - érdeklődött ravaszul.

Az öreganyó jószívű volt, és mindent elmondott a szomszéd vénasszonynak. A szomszédasszony azonnal útnak indult, és egy nagy-nagy puttonyt is kötött a hátára. Megtalálta a barlangot, s ott bent egymás mellett ült a lócán szép sorjában a tizenkét fiatal suhanc. Megkérdezték őt is, hogy mi járatban van erre, s arról is faggatták, hogy melyiket tartja a legszebb hónapnak. A vénasszony zsémbeskedve felelt kérdéseikre:

- Egyik sem ér fabatkát sem, rossz valamennyi hónap!

A suhancok erre elkérték a puttonyát, és megtöltötték valamivel. Hogy mivel, azt nem tudta a vénasszony, mert egy kendővel letakarták. Nagy nehezen sántikált haza a vénasszony, mert a puttony alaposan nyomta a vállát és a hátát. Ahogy hazaért, rikoltozva szólította valamennyi gyermekét. A gyermekek és a vénasszonyok nekiestek mohón a puttonynak, hogy könyökig vájkáljanak a drága ezüst - és aranypénzekben, de mindannyian sziszegve és jajgatva kapták vissza a kezüket, mert csak a tetején volt néhány aranypénz, a többi bogáncs volt, számárkóró és tüske. A vénasszony méltatlankodva szaladt át az öreganyóhoz:

-Mit tettél velem? Elmentem én is a barlangba, beszéltem én is a tizenkét suhancsal, megtöltötték az én kosaramat is, de pénz helyett nekem számárkórot, tövist és bongáncsot adtak!

Az öreganyó most már magyarázhatta a pórul járt vénasszonynak:- Én azt mondtam, hogy mind a tizenkét hónap egyformán gyönyörű, ezért adtak nekem pénzt. És te pedig azért kaptál bogáncsot, tövist, és szamárkórót, mert azt mondta, hogy rossz valamennyi hónap. Mert a tizenkét hónap mindenkihez jó vagy rossz- aszerint, hogy ki mit vár tőlük.

Forrás: <https://www.olvasnijo.hu>

A kismadárról, amelyik nem akart énekelni (Dryszkiewicz)

Hát így történt:

A ház ablaka előtt nőtt egy fa. Se kicsi, se nagy, ágait pedig úgy nyújtogatta fel a

magasba, mintha karjai lettek volna. Körülötte nem volt se tél, se nyár, de piros almás ősz

sem, csak olyan télutó, tavaszelő. Nem fenyegette a fagy, de nem esett még az eső.

Vándorúton járt a nap, nedves volt a föld, lágyan lengette a nyitott ablak függönyét a szél.

Egy vékonyka ágra pici tollgombolyag telepedett. Egy kismadár. Ugrált az ágon,

csőrével kopogtatta, farkát mozgatta, s hol erről, hol arról az oldalról kukucskált lefelé.

Nem volt ez a madár se kék, se zöld, sárgának se lehet mondani - egyszerű kis szürke

jószág volt, fekete szemekkel.

Üldögélt a fán és így csivitelte magában:

- Ugyan mit csináljak? Énekelni nem fogok, nem akarok, nem szeretek..., de hát

akkor mit csináljak valami mást?..

Moziba nem mehetek - nem engednek be. Csokoládét nem ehetek, - mert ki veszi

meg nekem? Kakaót nem ihatok - mert azt sem tudom, mi fán terem.

Korcsolyázni sem mehetek - mert nincs korcsolyám, jég sincs, és a madarak nem is

szoktak korcsolyázni, igazán nevetséges lenne egy korcsolyázó kismadár..

Fejecskéjét csóválta és tovább morfondírozott:

- De hát mit csinálja, ha nem akarok, nem szeretek és nem is fogok énekelni?

Fürödhetek a csermelyben vagy a homokban. Röpködhetek a levegőben, és úgy tehetek,

mintha kis repülőgép lennék.

Felcsipegethetem a magvakat, amiket a gyerekek szórnak nekem.

Fészket is rakhatok itt, ezen a vékonyka ágon.

Ez az utóbbi ötlet nagyon megtetszett a kismadárnak.

- Jó gondolat - csivitelte, és mindjárt munkához is látott.

Összeszedett mindenféle szalmaszálat, gallyacskát, füvecskét, papírkát - és dél felé

már készen is volt a fészek.

És akkor a szürke kismadár kényelmesen elhelyezkedett a saját fészkeben (éppúgy,

mint mi a szobánkban), berzenkedett, tollázkodott egy kicsit, aztán csőrét a szárnya alá

dugta, szemét becsukta és így szólt:

- Most pedig aludni fogok.

Meghallotta ezt a fa és rámondta:

- Jól van, hadd aludjon.

És vékony ágacskáin kibontotta az apró, élénkzöld selyempuha és selyemfényű leveleket.

És a zöld levelekből tetőt hajtott a fészek fölé.

Meghallotta a szél és ő is rámondta:

- Jól van, hadd aludjon.

És a levelek közé ezüstös rügyeket fújt, melyek tapadósak voltak, mint a mézcukor.

Ezekből a rügyekből lett a kerítés a fészek körül.

Meghallotta az eső is.

Mint nedves madár, hullott a fára, és előcsalta a rügyekből a virágokat. Nagy, sima,

tavasziillatú, rózsás fehér szirmokat.

És a virágok szépen feldíszítették a fészket.

S hát a nappal mi történt? Vándorolt, vándorolt az égen az óriási, forró nap, mígnem

végül megállt a fészek fölött.

És ekkor, a kis meseféle végén felsusogott zöld lombjaival a fa, illatozni kezdett,

rózsaszín virágba borult, zümmögő méhraj körülcsengettyűzte és ekkor az egyszerű és

teljesen szürke kismadár elkezdett énekelni.